

Серия: Поклонение-3А
Тема: Поклонение , не представление!

Второзаконие 23:1-11

Дата: 19/03/2017г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр. Варна:
Бул. "Сливница 98/100

1. УВОД-

Молитвата е стремежа на душата да бъде задоволена. Това е вика на душата да бъде спасена или да бъде снабдена. Нуждите на душата!

Хвалението е стремежа на душата да бъде благословена! То е благодарността на душата за получените благословения.

Поклонението е стремежа на душата към самия Бог. Благодарността и възхитата на душата за това което знае за личността и характера на Бога.

Можем да кажем, че и молитвата и хвалението, ако са правилно практикувани, ще доведат душата ни до Поклонение. Защо? Защото и снабдените нужди и получените благословения ни откриват същността на Бога и ако ние не можем да открием причина да Му се поклоним, това означава, че сме само консуматори, а не поклонници. Наемници, а не деца на Бога!

Ние като децата на Бога, във времето познаваме все по-добре запознати с нашия Баща и Той става все по-ценен за нас.

Как да илюстрираме тази градираща промяна?

Пр. Млада жена е попаднала в пожар в една сграда. Тя не може да избяга от сградата и пожара я притиска към прозорец, през който тя се е навела за да диша въздух и да вика за помощ.

Идва пожарната. Млад пожарник, смело се качва на върха на вдигната стълба и поемайки жената, я изкарва от горящата сграда. Жената е в шок и забравя да благодари на пожарникаря.

На другия ден, тя издирва къде живее човека и отива за да му изрази благодарност. Той е приятен млад мъж, с който жената намира общ език и започват да се срещат. Срещите прерастват в романс и не след много време, романа се превръща в брак.

Тази жена познава пожарникаря, първо като неин „спасител“, след това като приятел, след това като съпруг с когото да споделя напълно живота си и онова което се случва в него.

Така е и с поклонението. Първата ни среща с Исус, е когато ние осъзнали опасността която греха ни носи, сме извикали към Бога за прошка и спасение. Исус тогава идва в живота ни като Спасител. Във времето ние Го опознаваме като наш добър Приятел, а след това разбираме, че може да Му споделяме всичко (дори най-съкровениите си неща).

Бог е дал най-скъпото от Себе Си, за нас-Своя Единороден Син, Исус Христос. Нашето поклонение, е това което ние с признателни сърца Му даваме като дар.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Много искам да си изясним една истина днес и сега. Това е истината за нашето поклонение пред Бога, то може да става в къщи, на работа, в тайната ни стаичка или някъде

другаде, но това за което аз съм загрижен днес и държа да си го обясним е:

Нашето Поклонение в Святия Неделен ден! Ние **не** идваме само за да се помолим! Ние **не** идваме само за да пеем песни! Ние **не** идваме за да изслушаме една проповед! **Ние идваме за да извършим ПОКЛОНЕНИЕ пред Бога!!!** Кое обаче е правилното Библейско поклонение? Две основни неща можем да открием в този текст. Това са две чувства с които ние децата на Бога, можем и трябва да идваме за да се поклоним на Всемогъщия: **ПРИЗНАТЕЛНОСТ** и **ПРАВИЛЕН ПОДХОД**

А)Признателност

Какво означава да се покланяме с Признателност? Признателни за какво? В своята вяра и живот с Бога, ти братко и сестро, намираш ли сериозни причини да бъдеш признателен на Бога? Получил ли си тази светлина и откровение от небето, какво е станало с теб, когато ти си бил приет чрез новорождение в Небесното Царство?

Ето само няколко причини за да съм признателен в поклонението си:

А-1- За изпълненото обещание- 1ст

Втор. 26:1 Когато влезеш в земята, която Господ твоят Бог ти дава за наследство, и я завладееш и се заселиш в нея,

Първото което откриваме в текста, като причина за признателност е, че въпреки недостойнството и непослушанието на Израил,

Бог изпълнява обещанието си и ги въвежда в наследството на бащите им Авраам, Исак и Яков.

Да бъде признателен на Бога, че въпреки моето недостойнство, въпреки че с нищо не съм заслужил, Той ме е срещнал Мен, да именно Мен и ми се е открил. Защо на мене Боже? Та аз зная много по-свестни и добри хора от мен? Та някои от тези хора, за тях може да се каже, че са по-добри и от много покаяли се и повярвали Християни, а Ти избра и призова Мен- грешния, мръсния, двуличния, лъжливия, непостоянния, наранил без причина толкова много хора!?! Защо мен Господи? Аз трябваше да съм последен в Твоя списък, а Ти ме повика и извади от калта, за да ме измиеш и да ми сложиш царска корона.

Да истината е нелогична, но реална. Някои които са добри и справедливи, Бог сякаш е отнел от тях разума да разберат истината, за Вечността и Спасението. Те са добри, но не признават Бог и следват своя истина и своя правда. Други като мен, които са били далеко от истината, и са водили война с доброто, Бог призовава и спасява. Но обещаното се изпълнява и днес. Обещано от Бог на Мойсей, потвърдено от Павел и изпълняващо се и до днес:

Рим. 9:15 Защото казва на Моисея: "Ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожаля, когото ще пожаля".
9:16 И тъй, не зависи от този, който иска, нито от този, който тича, но от Бога, Който показва милост.

Признателен ли си съм аз всеки път когато идвам в Молитвения дом, за това че Бог е верен на обещанията си в моя живот?

Пасторе, как да съм признателен, като аз дори обещанията на Бога не зная!

Ами отвори Словото и ги открий и научи! Няма да мине много време и ще ти бъде дадена възможност да ги тестваш на практика. Иначе, защо Бог да си губи времето, да изпълнява обещанията си в твоя живот, ако ти не ги знаеш и затова никога няма да ги оцениш? А в Словото Божие три пъти(веднъж в СЗ и два пъти в НЗ) се повторя едно важно обещание:

Йоил 2:32(Деяния 2:21 и Римл.10:13) И всеки, който призове името Господне ще се избави/спаси; ...

Обърни внимание на това обещание и възползвай се от неговите привилегии.

А-2- За незаслужените дарове- 2 и 9ст.

Втор. 26:2 тогава да вземеш от първите на всичките земни плодове, които събереш от земята, която Господ твоят Бог ти дава и, като ги туриш в кошницата, да отидеш на мястото, което избере Господ твоят Бог, за да установи Името Си там.

Втор. 26:9 и ни е въвел в това място, и ни е дал тая земя, земя гдето текат мляко и мед.

И така първото поради което, ние можем и трябва да пристъпваме към поклонението с чувство на ПРИЗНАТЕЛНОСТ е ВЕРНОСТТА НА БОГ КЪМ ОБЕЩАНИЯТА МУ. Благодарение на тази Негова вярност, аз недостойния съм избран и призован и спасен.

Но Божията милост не свършва с това! Тя продължава и ние трябва да сме признателни и за още нещо.

Израил влезна в наследството си, като прогони езичниците и взе онова, с което те бяха облагодетелствани. Божия народ завладя имот за който те не бяха харчили. Насили къщи които не бяха строили. Получи плодородна земя която не бяха обработвали. Набраха плод за който не бяха се трудили.

Това всичко беше им дадено от Бога като подарък. Това което Бог искаше от тях е признателност за всички тези дарове, които Бог отне от езичниците за да ги даде на Своите.

Питам: *Осъзнали ли сме Божията щедрост към нас в този ден?* Бог ти е дал сили и здраве, дал ти е имот и средства! Дал ти е храна и дрехи! Дал ти е семейство и деца!

Ние обичаме да идваме при Бога изпълнени с мисли за онова което нямаме. Бог каза на Израил: „Напълни кошницата си с плодовете които си събрал от земята, която Господ ти е дал”.

Бог казва и на нас днес: Днес напълни кошницата си с това което Аз съм дал на теб! Не гледай какво има в кошницата на другия! Не гледай какво няма в кошницата ти! Напълни кошницата си с онова което Бог ти е дал на теб и така се яви пред Него!

Ако спреш да се озърташ за да видиш какво имат другите и спреш да търсиш какво НЯМА в

твоята кошница, ще можеш да проумееш, нещо много важно:

Бог ти е дал всичко необходимо за теб!

Ако разбереш това, ти ще разбереш, колко добре те познава Бог! Ако разбереш, че Бог те познава по-добре отколкото ти познаваш себе си, това ще ти помогне да видиш, че Бог **не те е лишил, а ти е дал!**

Какво ти липсва? Пари, време, спокойствие, здраве, семейство, ...?

Аз съм сигурен, че ако можем за миг да се погледнем през очите на Бога, ще видим, че точно тези неща биха в този момент ни навредили, ако ги имаме! **Бог използва и онова от което ни лишава, за наше временно или вечно добро!!!**

Затова днес ние можем с доволни сърца, да дойдем и с поклон да Му кажем:

Боже благодаря ти за всичко което Ти ми даваш, а за онова от което се нуждая, моля Те приготви ме, за да съм готов да го получа. Когато Бог дава, Той не иска полученото от Него да е за наше проклятие, а за наше благословение.

Пр. Искаш да се омъжиш/ожениш. Виждаш един човек, който ти харесва и си казваш: Този е! Правиш всичко за да го имаш, но забравяш да питаш Бога. Бог ти слага прегради, но ти затваряш очи и отваряш с трясък всяка врата, за да постигнеш своето.... Постигаш го ...! Следва малко радост от постигнатото и след това ... безкрай разочарования, сълзи, скръб.

Пр. Искаш да имаш работа? Търсиш и ето една добра и доходоносна работа. Започваш ! тежко е но, в края на месеца, заплата (макар и недостатъчна) е все пак нещо! Но ти искаш да израснеш! Търсиш кариера! Ходиш на курсове, работиш в къщи, стараеш се шефовете да те похвалят, гледаш никой да не може да каже нещо лошо и да си приятел със всички. Оставаш след работа за да произвеждаш повече. Отсъстваш от дома си, от църква, само и само да ти кажат „браво"! Минава време и онези ЗА които работиш, виждаш че не те зачитат. Онези С които работиш, започват да те презират! Онези с които живееш, започват да те забравят! И „благословението”, което си виждал в началото, днес е вече проклятие от всякъде.

Братко и сестро, можеш ли днес да оцениш Божията щедрост към теб? Можеш ли да видиш и да събереш плодовете които Бог ти е дал и да ги донесеш при олтара на Всемогъщия с благодарност и с поклонение. Можеш ли да му се поклониш и за онова, което НЕ ТИ Е ДАЛ!?

И най-важното, можеш ли да Му се поклониш, за това че те познава толкова добре, че знае, кое е най-доброто за теб!?!

Псалм 139:1 Давидов псалом. Господи, опитал си ме и познал си ме. **139:2** Ти познаваш сядянето ми и ставането ми; Разбираш помислите ми от далеч, **139:3** Издирваш ходенето ми и лягането ми, И знаеш всичките ми пътища. **139:4** Защото докато думата не е още на езика ми, Ето, Господи, Ти я знаеш цяла. **139:5** Ти си пред мен и зад мен, И турил си върху мене ръката Си. **139:6** Това знание е пречуто за мене; Високо е; не мога да

го стигна. **139:7** Къде да отида от твоя Дух? Или от присъствието Ти къде да побягна?

А-3- За избавлението- 5-8ст.

Признателност за обещанието!

признателност за щедростта! Третото за което можем и трябва да бъдем признателни на Бога е ИЗБАВЛЕНИЕТО!

Втор.26:5 А ти да проговориш, казвайки пред Господа твоя Бог: Праотец ми, когато беше скитник сириец(чергар от Арам-(ББД 2000) или Сирийски беженец(оригинал според Стронг)), слезе в Египет, гдето престоя, на брой малко човеци , а там стана народ голям, силен и многочислен. **26:6** Но египтяните се отнасяха зле с нас и ни притесниха, и ни натовариха с тежка работа; **26:7** а като извикахме към Господа Бога на бащите ни, Господ послуша гласа ни и погледна на унижението ни, труда ни и угнетението ни. **26:8** Господ ни изведе из Египет със силна ръка, с издигната мишца, с голям ужас, със знамения и с чудеса;

Поклонение с признателност за избавлението! От робство в свобода! От Ада в Рая! От грешници в светии! От Сатанински слуги в Синове и Дъщери на Владетеля на всемира! От осъдени в изкупени!

Къде откриваме днес това за нас? В жертвата и изкуплението на Исус Христос! Ние всички от начало сме родени в грях и робство на греха!

Ефес. 2:1 И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове,

Исус дойде на света с мисия и тази мисия беше да пролее кръвта и, за нашето изкупление:

1Пет 1:18 като знаете, че не с тленни/преходни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден от

бащите ви, **1:19** но със скъпоценната кръв на Христа, като агнец без недостатък и пречист,

Той –Исус слезна на земята, в сред грешните човешки същества и ни призова при Себе Си в присъствието на Всемогъщия. Привлечени от Бога, ние се отзоваваме на повика на Христос и Той ще ни съвъзкреси със Себе Си, когато дойде времето.

Йоан 6:44 Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил и Аз ще го възкреса в последния ден.

Ефес. 2:4 Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, **2:5** даже, когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), **2:6** и, като ни съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса;

Бог в милостта Си, ни избавя от живота на греха и робство, за да живеем като нови създания в Христос живот на светлина и святост.

Кол. 1:13 Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син.

Вероятно много от нас не схващат какво е извършено за нас. Колко висока е цената платена, но и колко високо е изкуплението изработено за нас. Жертвата на Бог надминава законите и правилата на човешката и божествената логика. Бог нарушава своето единство, за да се жертва за грешните. Бог поема наказанието, което трябва аз да понеса. Той не само ме измъква от ада и осъждението, но ме издига и произвежда в ранг, който съвсем не заслужавам.

Пр. Притчата за Блудния син илюстрира добре това дело. Сина се връща и не се надява на много. Той знае колко ниско е слязъл и колко се е отдалечил от нивото на Баща си. Той се надява да бъде допуснат до позицията да слугува на слугите. Вместо това Баща му, го приема и поставя до себе си. Дава му пръстена на наследника.

Павел осъзнавайки величието на Божия дар извиква просветен от това откровение:

Фил. 3:8 А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа за придобия,

3:9 и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, то ест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра,

Нремето няма да ми позволя да развия достатъчно ясно темата за ПОДХОДА на покланящия се Християнин. Днес ще се задоволим с малко повече яснота върху чувството на ПРИЗНАТЕЛНОСТ в идващи да се поклана на Бога човек.

Б) Подход

1- Послушание-1-2ст.

Това което откриваме в тези два стиха е една заповед, която Бог дава на Израилтянина. Той му заповядва, когато Бог го е извел от земята на робството и го е поставил в земята на свободата, ТОЙ – Божия избранник, в когото Бог е демонстрирал благоволение, милост и незаслужена благодат да се подчини и почете

Своя Бог. Как? Като отиде на избрано и определено място, на което Бог е „установил Името Си“.

Пътуването на вярващите в Бога, до определени места, които са святи и определени от Бога за места на поклонение, е било и съм убеден, продължава да бъде угодно на Бога.

Всеки вярващ, трябва да има специално място за сериозно поклонение. Затова ние строим църкви- места които поради предназначението си, са святи и Божието благоволение е там за нас. Всяка неделя ние правим едно пътуване. За някои е близо, за други далеко. За някои е евтино, за други е скъпо. За всеки е различно и никой не трябва да се чувства ощетен или тъжен, защото трябва да пътува до църковната сграда, за да се събере с другите вярващи и да образуват заедно Църква, такава каквато е постановена от Христос.

Това наше пътуване всяка неделя е знак на послушание.

Всеки родител знае, че послушание поради задължение или страх не е дълготрайно. Ако детето ми е послушно, не защото се страхува от мен, а защото ме обича и уважава, това е привилегия, гордост и радост за мен. Ако то изпълнява това което искам и очаквам от него, не защото трепери да не бъде наказано, а защото не иска да ме нарани и наскърби, тогава аз изпитвам задоволство, че съм добър баща, на добри деца. Тогава послушанието не е

просто послушание, то е хармонично взаимоотношение.

Защо идваш на църква? Какви чувства те вълнуват бидейки в Молитвения Дом? Спокойствие, че няма да те накажат? Задоволство, че си изпълнил семейната традиция? Отегчение, че трябва да седиш и да си губиш времето? Или ... защото знаеш, че идвайки на това място, ти изпълняваш волята на твоя небесен баща? Прераснала ли е твоята любов към Исус и от просто Спасител, Той да вече твой Приятел с когото ти доставя удоволствие да се срещнеш в неделния ден (а и в сряда) за да осъществиш един по различен контакт с Него? Подчиняваш ли Му се, защото си разбрал, че това което Той ти е дал е много по-голямо и ценно, отколкото малката жертва, да бъдеш за няколко часа в събранието на останалите от децата Му? Радва ли те факта, че правиш нещо за Него в този ден.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Осъзнаваш ли приятелю, кои сме ние? Можеш ли да видиш окаяното си състояние преди да срещнеш Бога в Исус? Ако не си наясно с делото и жертвата и изкуплението което ние грешниците имаме в ИСУС, ти си все още в окаяното си положение. Все още си роб и жертва на греха и Сатана. Ако обаче Бог ти е отворил очите и ти си проумял, колко си изпаднал и си извикал

към Бога за да поискаш прошка въз основа на изкуплението изработено в Исус за нас, тогава ние сме богати! Ние сме спасени! Ние сме щастливи! Ние сме простени! Ние сме оправдани! Ние сме наследници на Бога и сънаследници с Исус. Бог ни признава за негови синове и дъщери.

Осъзнаваш ли тази реалност? Можеш ли да видиш къде си бил и къде си поставен? Остави живота си тук на земята! Зная че имаш оплаквания и си недоволен от много неща. Аз искам днес да ти помогна и заедно да излезнем от рутината на временния живот и поне днес да се видим невидимото. Да напрегнем малко духовния си поглед! Да избършем изпотеното стъкло и да видим нещо:

Ефес. 1:18 и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното Негово наследство,

1:19 и колко превъзходно велика е силата Му към нас **вярващите** - *сила, която е според действуването на Негова могъща сила,*

1:20 С която подейства в Христос , когато Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна та небесата

Можем ли да спрем да идваме на поклонение с тежестите на живота и да си отнасяме обратно с нас. Можем ли идвайки тук да освободим умовете си от наслоените от живота : грижи, страхове, недоволства, взаимоотношения на горчивина, обида, ненавист. Можем ли да оставим мислите за утре, работа, къщи, врагове

или приятели и да пристъпим и погледнем към духовното си призвание за да пораснем в Поклонението си

Евр. 4:14 И тъй, като имаме велик Първосвещеник Исуса, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали.

Той идва от небето и знае пътя към небето. Той ще ни води успешно и безпроблемно.

4:15 Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях.

Той знае от какво се нуждаеш и проблемите ти Му са познати. Остави ги в ръцете Му и Той знае какво да прави с тях. Не си ги отнасяй у дома. Остави ги на олтара. Погледни към него не с премежен поглед от гледане в земята, а изчисти зора си, гледайки към Него и Неговата слава

4:16 Затова, нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.

Колко добре ще бъде ако спрем да идваме на службата, като на *представление*, и започнем да гледаме на нея като на поредната ни възможност за ПОКЛОНЕНИЕ към Бога Когото познаваме! Ела със смелост при Престола и приеми благодат, милост и помощ. Ела с вяра!